

УДК 346.26-049.5(477)

КРЕГУЛ Юрій,

к. ю. н., професор, завідувач кафедри загальноправових дисциплін
Київського національного торговельно-економічного університету

БАНК Ростислав,

к. ю. н., старший викладач кафедри загальноправових дисциплін,
заступник декана факультету міжнародної торгівлі та права
Київського національного торговельно-економічного університету

НЕДЕРЖАВНИЙ СЕКТОР БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Досліджено правовий статус приватних охоронних підприємств та служб безпеки суб'єктів підприємництва в контексті адміністративно-правових відносин, розроблено пропозиції щодо вдосконалення їх статусу.

Ключові слова: безпека підприємницької діяльності, приватні охоронні підприємства, служби безпеки суб'єктів підприємництва, суб'єкти адміністративно-правових відносин.

Крегул Ю., Банк Р. Негосударственный сектор безопасности предпринимательской деятельности в Украине. Исследован правовой статус частных охранных предприятий и служб безопасности субъектов предпринимательства в контексте административно-правовых отношений, разработаны предложения по совершенствованию их статуса.

Ключевые слова: безопасность предпринимательской деятельности, частные охранные предприятия, службы безопасности субъектов предпринимательства, субъекты административно-правовых отношений.

Постановка проблеми. Ефективне та успішне вирішення завдань, що стоять перед економікою України, значною мірою залежить від результативної діяльності підприємництва, а також від умов функціонування та безпеки підприємницької діяльності як суб'єкта ринкової економіки, якості правотворчого та законотворчого процесу, який повинен оперативно реагувати на зміни в ринковому просторі: на посилення процесу глобалізації, появу нових технологій шахрайства, корупцію, кримінальні діяння та інші загрози підприємницькій діяльності.

Сучасні складні завдання, які постають перед підприємництвом у зв'язку з інтеграцією до регіональних та світових економічних ринків,

© Крегул Ю., Банк Р., 2017

вимагають, з одного боку, швидкої адаптації до нових умов ведення бізнесу у більш жорсткому конкурентному середовищі, а з іншого – збереження наявних позицій на ринках збуту, захисту власних економічних інтересів, забезпечення сталого розвитку.

Об’єктивні труднощі, пов’язані зі складною політичною ситуацією в нашій державі (в тому числі проведення АТО), світовою фінансово-економічною кризою, зумовлюють серйозні загрози та ризики для бізнесу. Гальмують розвиток підприємництва і такі фактори, як: корупція, хабарництво, бюрократизм, безпринципність та продажність окремих представників судової влади та правоохоронних органів.

Саме тому забезпечення безпеки підприємницької діяльності набуває особливої актуальності, вимагає концентрації зусиль з боку суб’єктів підприємництва та потребує підтримки з боку держави.

Враховуючи, що існуюча система органів публічної адміністрації, яка здійснює державне регулювання різних суспільних відносин, у тому числі й у сфері підприємництва, перебуває у пошуку оптимального механізму функціонування, актуальною є потреба у розробленні різних концептуальних моделей системи суб’єктів адміністративно-правових відносин забезпечення безпеки підприємницької діяльності. Одним із таких суб’єктів є недержавний сектор безпеки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі питання адміністративно-правового забезпечення безпеки підприємницької діяльності в Україні стали предметом наукових досліджень В. Б. Авер’янова, В. В. Коваленка, В. В. Крутова, В. І. Курила, В. А. Ліпкана, В. П. Нагребельного [1–6] та інших представників науки адміністративного права та державного управління.

Однак розглянуті положення стосуються здебільшого загальних проблем та детально не висвітлюють питання адміністративно-правового забезпечення безпеки підприємницької діяльності недержавним сектором безпеки.

Метою статті є дослідження недержавного сектора безпеки підприємницької діяльності як суб’єкта адміністративно-правових відносин та формування пропозицій щодо розв’язання проблем, які виникають під час забезпечення безпеки підприємницької діяльності.

Матеріали та методи. Методологічну основу дослідження становить сукупність філософських, загальнонаукових та спеціальних підходів, принципів та методів наукового пізнання. У процесі роботи використано діалектичний формально-догматичний, порівняльно-правовий методи, а також метод структурного та системного аналізу.

Основні положення та висновки статті ґрунтуються на підставі емпіричного дослідження, особистих спостережень, опрацювання наукових публікацій, аналізу юридичної літератури та законодавчих актів.

Результати дослідження. Недержавний сектор забезпечення безпеки підприємницької діяльності в Україні складається з двох основних типів суб’єктів: приватних охоронних підприємств та служб

безпеки суб'єктів підприємництва. До цього сектора входить низка інших суб'єктів (детективні структури, інформаційні служби, аналітичні та консультаційні центри), взаємообумовленість функціонування яких настільки складна, що вони можуть існувати як в автономному режимі, так і в тісному взаємозв'язку.

Про перспективи розвитку безпекової діяльності свідчить світовий досвід, адже саме недержавні структури в основному й вирішують завдання безпеки підприємництва. Наразі система недержавної безпеки передбачає практично повний комплекс послуг у сфері організації захисту підприємництва та бізнесу, а саме: фізичну охорону об'єктів та суб'єктів господарювання, супровід вантажів, технічний захист від несанкціонованого доступу до конфіденційної інформації, проведення бухгалтерського, кадрового, енергетичного та інших видів аудиту, надання інформаційно-аналітичних та консалтингових послуг щодо безпеки, юридичної допомоги та консультацій, організації захисту комерційної таємниці, надання послуг з перепідготовки фахівців в інформаційно-аналітичній сфері, методичної допомоги в організації та розвитку діяльності служб безпеки, боротьби з рейдерством та ін. [3, с. 63].

З огляду на обставини, які склалися у нашій країні щодо забезпечення безпеки підприємницької діяльності, виникає питання доцільності віднесення недержавного сектора безпеки підприємництва до системи суб'єктів адміністративно-правових відносин. З одного боку, недержавний сектор безпеки виступає як суб'єкт господарювання, адже, відповідно до ст. 42 Господарського кодексу України, здійснює діяльність з метою одержання прибутку на власний ризик [7]. З іншого, – недержавний сектор забезпечення безпеки підприємницької діяльності можна віднести до системи суб'єктів адміністративно-правових відносин. В. В. Галуцько констатує, що суб'єкти господарювання займають важливе місце в системі суб'єктів адміністративного права. Саме вони є первинним джерелом створення національного валового продукту, забезпечення високих матеріальних стандартів для громадян України та національної безпеки країни. Поряд з ринковим механізмом, побудованим на нормах цивільного і господарського права, суб'єкти господарювання також є носіями публічних прав і адміністративних обов'язків, оскільки у всіх без винятку країнах світу держава втручається у ринкову економіку більшою чи меншою мірою [8].

Недержавний сектор безпеки підприємництва, залежно від низки чинників, наділений адміністративною правосуб'єктністю. В. В. Галуцько поділяє права та обов'язки суб'єктів господарювання на дві категорії: загальні, притаманні всім суб'єктам господарювання, та спеціальні, які встановлюються лише щодо тих суб'єктів, що здійснюють певні специфічні види діяльності. До загальних адміністративних обов'язків суб'єктів господарювання він відносить:

- своєчасну та в повному обсязі сплату податків і публічних обов'язкових соціальних платежів;

- отримання ліцензії для здійснення тих видів господарської діяльності, щодо яких законодавство передбачає необхідність отримання спеціального дозволу;
- дотримання вимог антимонопольного конкурентного законодавства;
- забезпечення безпеки виробництва (екологічної, пожежної, радіаційної, санітарно-епідеміологічної, щодо охорони праці тощо) та ін. [8].

Різноманітні господарські структури В. К. Колпаков вважає суб'єктами адміністративно-правових відносин, зазначаючи, що на них, як і на всі інші організації, нормами адміністративного права покладено обов'язок додержувати пожежних, санітарних та інших загально-обов'язкових норм і правил (витрата електричної енергії, сплата оренди та ін.) [2, с. 53].

Досить складну за структурою систему суб'єктів адміністративного права пропонує В. М. Бевзенко відповідно до двох основних критеріїв участі у публічно-правових відносинах, обсягу і змісту їх повноважень [9, с. 101]. М. В. Костів класифікує групи суб'єктів адміністративних правовідносин за різницею у повноваженнях, структурою та правовими властивостями. До однієї з таких груп він відносить підприємства, установи й організації, а також органи громадських організацій, виконавчо-розпорядчі структури органів місцевого самоврядування, адміністрації підприємств, структурні частини підприємств, установ, організацій [10, с. 31].

Аналіз фахової літератури та основ теорії адміністративного права свідчить, що недержавний сектор безпеки підприємництва є частиною системи суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері забезпечення безпеки підприємницької діяльності. Їх організаційно-правова діяльність регулюється нормативно-правовими актами, згідно з якими відбувається процес легітимації суб'єктів недержавного сектора безпеки, сплати ними податків, зборів, відрахувань, виконання вимог охорони праці відповідно до встановлених компетентними органами державної влади правил, дотримання умов конкурентного законодавства.

Статус недержавного сектора безпеки підприємництва як частини системи суб'єктів адміністративно-правових відносин полягає в адміністративно-правових засадах їх реєстрації та ліквідації, а також деяких публічних правах та адміністративних обов'язках у процесі здійснення підприємницької діяльності, зокрема щодо питань ліцензування, сертифікації, патентування, сплати податків, зборів та інших обов'язкових соціальних платежів, дотримання вимог трудового, природоохоронного та екологічного законодавства.

Завдання, які вирішує недержавний сектор забезпечення безпеки підприємницької діяльності, законних прав та інтересів суб'єктів підприємництва, сприяють загальному процесу розвитку підприємництва

в Україні. За таких умов недержавна система забезпечення безпеки підприємництва виступає об'єктивним союзником державної системи, це визначає можливість і необхідність взаємодії органів державної влади з представниками сектора недержавної системи безпеки підприємництва.

Складовою недержавного сектора безпеки є приватна охоронна діяльність. Для вдосконалення охорони об'єктів державної та інших форм власності створено поліцію охорони як одного з центральних органів, що здійснює охорону власності. У ч. 1 ст. 41 Конституції України закріплено, що «кожен має право володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності», а ч. 4 цієї статті зазначає, що «ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним» [11]. Держава делегувала функцію охорони власності також приватним правоохоронним підприємствам. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про охоронну діяльність», суб'єктом охоронної діяльності є суб'єкт господарювання будь-якої форми власності, створений та зареєстрований на території України, що здійснює охоронну діяльність на підставі ліцензії, отриманої у встановленому порядку [12].

Із зазначеного формулювання поняття суб'єкта охоронної діяльності випливає, що приватні охоронні підприємства для виконання функції охорони, які є складовою комплексу процесу забезпечення безпеки підприємництва, можуть здійснювати діяльність тільки на основі отриманої ліцензії. Відповідно до ст. 4 Закону України «Про охоронну діяльність» [12], ст. 6 Закону «Про ліцензування видів господарської діяльності» [13] та постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку органів ліцензування» [14], Міністерство внутрішніх справ ухвалило наказ «Про затвердження Ліцензійних умов провадження охоронної діяльності» [15]. Згідно з ним приватним охоронним підприємствам потрібно пройти процедуру ліцензування для здійснення охоронної діяльності. У разі успішного виконання вимог цього підзаконного нормативного акта МВС України видає ліцензію суб'єкту недержавного сектора безпеки підприємництва на право займатися охоронною діяльністю.

На перший погляд, приватні охоронні підприємства перебувають у менш вигідному становищі, ніж поліція охорони, у зв'язку з обов'язковою процедурою ліцензування своєї діяльності. Однак отримання ліцензії приватними охоронними підприємствами – необхідний захід держави для підвищення ефективності охорони ними майна фізичних та юридичних осіб.

Для повноцінного процесу забезпечення безпеки підприємницької діяльності доцільним може бути налагодження взаємодії поліції охорони та приватних охоронних підприємств на паритетних засадах. З ухваленням Закону України «Про охоронну діяльність», який містить

розділ 5 «Взаємодія суб'єктів охоронної діяльності з правоохоронними органами та громадськістю», можливість організації процесу співпраці поліції охорони як правоохоронної структури з недержавними охоронними підприємствами набула правового підґрунтя.

За допомогою організації взаємодії недержавних охоронних підприємств з підрозділами органів внутрішніх справ може бути досягнуто максимальне використання можливостей кожної зі сторін, які використовують різні засоби і методи вирішення поставлених перед ними завдань. Цим врешті-решт і забезпечується успішне виконання загальних цілей [16, с. 140].

Як показує аналіз практичної взаємодії підрозділів органів внутрішніх справ та недержавних охоронних підприємств, невирішеність деяких правових та організаційних питань заважає ефективно виконувати охоронні функції. Зазвичай їх взаємодія ґрунтується на усному договорі, що унеможлиблює успішний процес підприємницької діяльності.

Аналіз усього комплексу проблемних питань взаємодії підрозділів органів внутрішніх справ, зокрема поліції охорони та приватних охоронних підприємств, може бути основою окремого комплексного наукового дослідження. Однак для усунення однієї з прогалин тут доречним буде доповнення ст. 18 Закону України «Про охоронну діяльність» таким пунктом: «Під час проведення заходів щодо запобігання правопорушенням допускається залучення уповноважених працівників суб'єктів охоронної діяльності до здійснення інформаційного обміну та налагодження ділових контактів у встановлених межах зі співробітниками правоохоронних органів з метою координації правоохоронної діяльності щодо запобігання та припинення правопорушень».

Для уніфікації законодавства у сфері охоронної діяльності як частини комплексу забезпечення безпеки підприємництва, зокрема законів України «Про національну поліцію» [17] та «Про охоронну діяльність» доцільним стане внесення доповнення до чинного Закону «Про національну поліцію» у вигляді окремого розділу з такою назвою: «Взаємовідносини правоохоронних органів із суб'єктами охоронної діяльності».

Функції із забезпечення безпеки підприємництва можуть виконувати приватні охоронні підприємства, що є структурними підрозділами суб'єкта підприємницької діяльності.

Суб'єкти підприємництва фактично з початком своєї діяльності створювали служби безпеки підприємств, які пройшли повний шлях еволюції до рівня професійних структур, максимально повно адаптуючись до реалізації безпекових потреб, залежно від умов і напрямів економічної діяльності. Вони – найактивніший і найбільш платоспроможний користувач, найчисленніша і найрізноманітніша за організацією і формами діяльності складова індустрії безпеки [17, с. 64].

За сучасних фінансово-економічних потрясінь ефективний процес забезпечення безпеки підприємництва вимагає створення на підприємствах власних служб безпеки, мета функціонування яких – своєчасне виявлення і запобігання загрозам, створення суб'єктом підприємництва сприятливих умов для досягнення мети діяльності.

Служба безпеки підприємства, що організовує та координує систему кожного індивідуального суб'єкта підприємництва як його структурний підрозділ, зосереджуючи концептуальні цілі та ресурси, є безпосереднім провідником політики підприємства в аспекті організації власної безпеки. Це насамперед наявність на підприємстві повноформатної служби безпеки, яка застосовує у роботі оперативні-технічні та квазі-процесуальні заходи, втручається у ті відносини, які є чіткою прерогативою лише деяких державних органів [18, с. 339].

Аналіз фахової літератури дає змогу підтвердити важливість функціонування служб безпеки на підприємствах, глобальне завдання яких полягає у налагодженні повноцінного комплексного процесу забезпечення безпеки підприємництва.

Враховуючи спектр можливих загроз безпеки підприємництва, С. П. Міщенко виділив такі напрями діяльності служб безпеки підприємства: фізична безпека об'єктів підприємницької діяльності: будівель, споруд, машин, механізмів, товарних запасів, сировини, фінансових ресурсів; інформаційна безпека, захист інформаційних мереж, ресурсів, програмних засобів, а також об'єктів інтелектуальної власності та інших нематеріальних активів, включаючи майнові інтереси учасників підприємницької діяльності; юридична безпека, під якою розуміється компетентне оформлення порядку і умов здійснення діяльності; безпека персоналу, техніка безпеки, особиста безпека підприємця, топ-менеджменту, безпека ділових відносин [19, с. 192].

До основних напрямів діяльності служб безпеки на підприємстві О. М. Сумець відносить: моніторинг внутрішніх та зовнішніх процесів на підприємстві, їх контроль з метою недопущення небезпечного розвитку подій; виявлення реальних та потенційних загроз у внутрішньому та зовнішньому середовищі; визначення власних зон вразливості та перебування засобів їх елімінації, маскуванню або захисту; вивчення конкурентів – їх поточного стану та перспектив розвитку, планів, можливостей, кадрів, ресурсів, технологічних та економічних новинок, внутрішніх і зовнішніх факторів, їх сильних та слабких сторін; вивчення контрагентів; організацію та супровід кадрової роботи; фізичну охорону об'єктів, процесів, персоналу; розроблення та впровадження спеціальних режимних заходів, що унеможливають або ускладнюють спроби завдання збитку підприємству, у тому числі фізичної шкоди; боротьбу за ринок і ресурси методами, що виходять за межі традиційного маркетингу; збір необхідної інформації, у тому числі за допомогою технічних засобів на підприємстві та поза його межами; аналітику, оцінку інформації; виявлення тенденцій, прогнози; вироблення рекомендацій

стратегічного характеру; внутрішні розслідування подій на підприємстві та в зоні його інтересів; участь у заходах підприємства (виставки, презентації, переговори, зв'язки із громадськістю, PR-кампанії тощо); аудит з позиції економічної безпеки підприємства проектів та заходів, пошук слабких місць та варіантів поліпшення [18, с. 295].

Забезпечення фінансової безпеки суб'єктів підприємництва – важливий напрям діяльності служб безпеки, головною метою якого є безперервне підтримання таких параметрів фінансово-кредитної сфери, що забезпечують внутрішню і зовнішню збалансованість. Їх значення мають бути достатніми для ефективного функціонування економіки, а механізми, що використовуватимуться при цьому – здатними забезпечувати належну стійкість до загроз [20, с. 121].

Викладене підтверджує важливість створення та залучення служб безпеки підприємств до активної діяльності суб'єктів підприємництва, однак в Україні поки що не всі суб'єкти підприємництва готові створювати та фінансувати їх діяльність. Українські підприємці витрачають цілеспрямовано в середньому 1 % отриманого прибутку на свою безпеку, тоді як у європейських суб'єктів господарювання цей показник становить 9–12 %. На думку В. В. Крутова, це не дозволяє повноцінно захистити свою господарську діяльність та формувати потужний високопрофесійний ринок безпекових послуг, який був би адекватний до реальних загроз і небезпек національного підприємництва у сучасних умовах [3, с. 66–67].

Висновки. Органи державної влади та суб'єкти підприємницької діяльності мають вибудувати ефективний, прозорий та чіткий механізм щодо залучення недержавного сектора безпеки до захисту підприємництва. Лише тоді можна стверджувати про створення необхідних умов для сталого розвитку національної економіки у жорсткому конкурентному середовищі глобального світу, а також про реальні кроки щодо налагодження партнерських відносин між державою та суб'єктами підприємництва.

Велике значення для нормативно-правового регулювання діяльності недержавного сектора безпеки має система правових актів, яка регулюється нормами приватного та публічного права. Основою їх функціонування в Україні є норми цивільного, трудового, господарського, адміністративного та інших галузей права.

Щодо закріплення повноважень служб безпеки підприємств на законодавчому рівні в Україні існує проблема, оскільки виникла ситуація, за якою діяльність цих структур не повністю легальна та суперечить їх правовому статусу. Попри успішне та ефективне виконання функціональних обов'язків службами безпеки підприємств на багатьох підприємствах, їх діяльність перебуває за межею правового поля країни.

За таких обставин існує необхідність наділення означених структур деякими повноваженнями. Йдеться не про надання службам безпеки підприємств повноважень правоохоронних органів, а про здатність

захистити суб'єкт підприємницької діяльності від загроз. Вбачається доцільним розроблення та ухвалення окремих нормативно-правових актів у цій сфері, зокрема Закону України «Про службу безпеки суб'єктів підприємницької діяльності та інших юридичних осіб», прийняття якого дасть змогу сформувати належну правову базу для комплексного захисту суб'єктів підприємництва від внутрішніх та зовнішніх загроз у складний період інтеграційних та глобалізаційних процесів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики ; за заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Факт, 2003. 384 с.
2. Курс адміністративного права України : за ред. В. В. Коваленка. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 808 с.
3. Крутов В. В. Становлення та розвиток недержавної системи безпеки підприємництва. Київ : Фенікс, 2008. 406 с.
4. Курило В. І. Організаційно-правові засади надання охоронних послуг : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2002. С. 17.
5. Ліпкан В. А. Адміністративно-правові основи забезпечення національної безпеки України : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2008. 34 с.
6. Нагребельний В. П. Правове забезпечення модернізації державного управління та державного регулювання в економічній сфері України. Вісн. Нац. акад. прав. наук України. 2013. № 2. С. 133–140.
7. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. Відом. Верховної Ради України. 2003. № 1. № 19–22. Ст. 144.
8. Галунько В. В. Адміністративно-правовий статус суб'єктів господарювання. URL : <http://www.law-property.in.ua>.
9. Бевзенко В. М. Особливості правового статусу суб'єктів владних повноважень в адміністративному процесі. Вісн. госп. судочинства. 2007. № 4. С. 99–105.
10. Костів М. В. Адміністративна правосуб'єктивність юридичних осіб: теоретичні та практичні аспекти. Львів : ПП Лукашук В. С., 2006. 152 с.
11. Конституція України : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. Відом. Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
12. Про охоронну діяльність : Закон України від 22.03.2012 № 4616-VI. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4616-17>.
13. Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.
14. Про затвердження переліку органів ліцензування : постанова Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1698-2000-%D0%BF>.
15. Про затвердження Ліцензійних умов провадження охоронної діяльності : наказ М-ва внутр. справ України від 15.04.2013 № 365. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0757-13>.
16. Чистоклетов Л. Г. Взаємообмін інформацією у механізмі взаємодії суб'єктів приватної охоронної діяльності з органами внутрішніх справ України. Наук. вісн. Львів. держ. ун-ту внутр. справ. 2012. № 2. С. 139–149.
17. Про національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
18. Сумець О. М., Тумар М. Б. Стратегії сучасного підприємництва та його економічна безпека. Київ : Хай-Тек-Прес, 2008. 399 с.

19. Міщенко С. П. Концептуальні аспекти економічної безпеки підприємств у ринковій економіці. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2011. № 2. С. 190–195.
 20. Берлач А. І. Безпека бізнесу. Київ : Ун-т «Україна», 2007. 280 с.

Стаття надійшла до редакції 16.05.2017.

Krehul Y., Bank R. Non-state security sector of entrepreneurial activities in Ukraine.

Background. *Effective and successful solution of the tasks facing the Ukrainian economy largely depends on productive business activities. This performance depends on the conditions of the functioning and security of entrepreneurial activity as a subject of market economy, the quality of law-making process which needs to respond quickly to changes in the market environment: increasing globalization, the emergence of new technologies of fraud, corruption, criminal acts and other threats to business activities.*

Analysis of recent researches and publications. *Selected issues of administrative and legal security of business activities in Ukraine became a subject of scientific research of V. B. Averianov, V. V. Kovalenko, V. V. Krutov, V. I. Kurylo, V. A. Lipkan, V. P. Nahrebelny and other representatives of the science of administrative law and public administration. However, provisions, considered in their scientific works, mainly relate to common problems and do not cover in detail questions of administrative and legal security of business activities of non-state security sector.*

The purpose of this article is to study non-state security sector of entrepreneurship as a subject of administrative legal relations and formation of proposals for the solution of problems arising in security of business activities.

Materials and methods. *The methodological basis of research is a set of philosophical, general scientific and special approaches, principles and methods of scientific knowledge. In the process of work there were used dialectical, formal and dogmatic, comparative legal methods, as well as the method of structural and system analysis.*

The main provisions and conclusions of the study are based on the basis of actual knowledge, personal observations, processing of scientific publications, analysis of legal literature and legislative acts.

The results of the study. *Analysis of professional literature and theory of administrative law shows that non-state security sector of entrepreneurship is part of the subjects system of administrative legal relations in the sphere of business activities security. Their organizing and legal activities are regulated by normative-legal acts, according to which the process of legitimacy of non-state security sector subjects, their payment of taxes, fees, deductions, fulfillment of requirements of labor protection in accordance with the competent state authorities rules, compliance with competition law is in progress.*

Conclusion. *Public authorities and business entities need to build an effective, transparent and clear mechanism for involving non-state security sector to protect the business. Only in this case, it is possible to speak about creation of necessary conditions for sustainable development of the national economy in the tough competitive environment of the global world, as well as establishing partnerships between government and business entities.*

For normative and legal regulation of non-state security sector activity of great importance is the system of legal acts. The basis of their functioning in Ukraine is norms of civil, labor, commercial, administrative and other branches of law.

Keywords: business security, private security companies, business entities security services, the subjects of administrative legal relations.

REFERENCES

1. Derzhavne upravlinnja: problemy administratyvno-pravovoi' teorii' ta praktyky ; za zag. red. V. B. Aver'janova. Kyi'v : Fakt, 2003. 384 s.
2. Kurs administratyvnoho prava Ukrai'ny : za red. V. V. Kovalenka. Kyi'v : Jurinkom Inter, 2012. 808 s.
3. Krutov V. V. Stanovlennja ta rozvytok nederzhavnoi' systemy bezpeky pidpryjemnyctva. Kyi'v : Feniks, 2008. 406 s.
4. Kurylo V. I. Organizacijno-pravovi zasady nadannja ohoronnyh poslug : avtoref. dys. ... kand. juryd. nauk : 12.00.07. Irpin', 2002. S. 17.
5. Lipkan V. A. Administratyvno-pravovi osnovy zabezpechennja nacional'noi' bezpeky Ukrai'ny : avtoref. dys. ... d-ra juryd. nauk : 12.00.07. Kyi'v, 2008. 34 s.
6. Nagrebel'nyj V. P. Pravove zabezpechennja modernizacii' derzhavnogo upravlinnja ta derzhavnogo reguljuvannja v ekonomichnij sferi Ukrai'ny. Visn. Nac. akad. prav. nauk Ukrai'ny. 2013. № 2. S. 133–140.
7. Gospodars'kyj kodeks Ukrai'ny vid 16.01.2003 № 436-IV. Vidom. Verhovnoi' Rady Ukrai'ny. 2003. № 1. № 19–22. St. 144.
8. Galun'ko V. V. Administratyvno-pravovyj status sub'ektiv gospodarjuvannja. URL : <http://www.law-property.in.ua>.
9. Bevzenko V. M. Osoblyvosti pravovogo statusu sub'ektiv vladnyh povnovazhen' v administratyvnomu procesi. Visn. gosp. sudochnstva. 2007. № 4. S. 99–105.
10. Kostiv M. V. Administratyvna pravosub'jektyvnist' jurydychny osib: teoretychni ta praktychni aspekty. L'viv : PP Lukashuk V. S., 2006. 152 s.
11. Konstytucija Ukrai'ny : Zakon Ukrai'ny vid 28 cherv. 1996 r. № 254k/96-VR. Vidom. Verhovnoi' Rady Ukrai'ny. 1996. № 30. St. 141.
12. Pro ohoronnu dijial'nist' : Zakon Ukrai'ny vid 22.03.2012 № 4616-VI. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4616-17>.
13. Pro licenzuvannja vydiv gospodars'koi' dijial'nosti : Zakon Ukrai'ny vid 02.03.2015 № 222-VIII. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.
14. Pro zatverdzhennja pereliku organiv licenzuvannja : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrai'ny vid 14.11.2000 № 1698. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1698-2000-%D0%BF>.
15. Pro zatverdzhennja Licenzijnyh umov provadzhennja ohoronnoi' dijial'nosti : nakaz M-va vnutr. sprav Ukrai'ny vid 15.04.2013 № 365. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0757-13>.
16. Chystokletov L. G. Vzajemoobmin informacijeju u mehanizmi vzajemodii' sub'ektiv pryvatnoi' ohoronnoi' dijial'nosti z organamy vnutrishnih sprav Ukrai'ny. Nauk. visn. L'viv. derzh. un-tu vnutr. sprav. 2012. № 2. S. 139–149.
17. Pro nacional'nu policiju : Zakon Ukrai'ny vid 02.07.2015 № 580-VIII. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
18. Sumec' O. M., Tumar M. B. Strategii' suchasnogo pidpryjemnyctva ta jogo ekonomichna bezpeka. Kyi'v : Haj-Tek-Pres, 2008. 399 s.
19. Mishhenko S. P. Konceptual'ni aspekty ekonomichnoi' bezpeky pidpryjemstv u rynkovij ekonomici. Marketyng i menedzhment innovacij. 2011. № 2. S. 190–195.
20. Berlach A. I. Bezpeka biznesu. Kyi'v : Un-t «Ukrai'na», 2007. 280 s.